

Perquè els noms importen, i molt

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
divendres, 25 de gener de 2019 19:35

OPINIÓ

Va ser una injecció d'optimisme que la Llei 5/2008 anomenés les coses pel seu nom i es titulés Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista.

Tot i que entenc d'on ve i on vol anar l'expressió «violència de gènere», és magnífica aquesta manera de denominar-la sense embuts ni eufemismes: «masclista», perquè quedi ben clar qui té la culpa de tanta violència i què s'ha de fer.

O que el 2014 la Real Academia, amatent ni que sigui per una vegada, incorporés el terme «feminicidio» a la vint-i-tresena edició del diccionari normatiu (versió paper).

feminicidio. Del lat. femina 'mujer' y -cidio; feminicide. 1. m. Asesinato de una mujer por razón de su sexo.

I no prou satisfeta, a partir del desembre del 2018 n'afinés així la definició:

feminicidio . Del lat. *femina* 'mujer' y *-cidio*; cf. ingl. *Feminicide*. 1. m. *Asesinato de una mujer a manos de un hombre por machismo o misoginia*.

Sí. Contràriament al que afirma la dita, sovint el nom fa la cosa. Heus-ne aquí un bonic exemple que permet resseguir els vaivens polítics, els avenços i retrocessos, d'un organisme tan necessari sobretot per a les dones —en aquest cas al bonic i petit país que és Navarra— a partir dels gens capriciosos i carregats de mala intenció canvis de nom.

En un bell inici van crear el [Nafarroako](#) Berdintasunerako Institutua (que van traduir al castellà com a «Instituto Navarro para la Igualdad»). Al cap d'un temps va passar a dir-se «Instituto Navarro para la Igualdad y Familia», un revelador afegitó que aigualia la igualtat i la subsumia en una patriarcal estructura. La dreta encara va anar una mica més enllà i poc després el va transmutar en «Instituto Navarro para la Familia e Igualdad»; podria pensar-se que es tracta d'un simple canvi d'ordre, però mai dels mais l'ordre dels factors és innocent o trivial.

Sabem com les gasta una sempre hostil dreta amb les dones i per això era de témer que s'acabaria dient ras i curt, «Instituto Navarro para la Familia». No van tenir temps, diversos i sortosos canvis polítics van possibilitar que actualment es torni a dir —em sembla que des del 2015 (Decret Foral 240/2015)— com en un bell origen, «Nafarroako Berdintasunerako Institutua».

Per tant, amb el desembarcament de Vox a Andalusia, el PP s'ha pogut treure ja descaradament la careta i s'ha apuntat ferotgement —a bodes em convides— a la misogínia que el cos sempre li demana. Ja no li cal fer el paperot, votar a contracor una llei i després ofegar-la a base de no dotar-la mai pressupostàriament. PP i Ciutadans fan veure cínicament que són enzes, que no distingeixen entre, per exemple, violència domèstica (o intrafamiliar) i això que s'ha convingut a denominar « [violència de gènere](#) ».

Perquè els noms importen, i molt

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
divendres, 25 de gener de 2019 19:35

De bracet amb Vox (que no té límits, pudor ni vergonya: el patriota **Santiago Abascal** es fotografia amb una samarreta de l'exèrcit de terra, bandera al vent al fons, i ni tan sols va fer la mili) i en una orgia de mentides, PP i Ciutadans (que des que es va fundar confon perillosament

Perquè els noms importen, i molt

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
divendres, 25 de gener de 2019 19:35

i grollerament igualtat amb uniformisme) abonen i tornen a abonar la calúmnia de les falses denúncies (cal recordar que són el 0,0075%); abonen que els homes estan indefensos, o que no es condemna una dona si fereix o mata un home.

Els drets de les dones són una de les baules més febles de la democràcia, la igualtat i la llibertat.

Vox, PP i Ciutadans operen de la mateixa manera amb els delictes d'odi: clamen perquè s'apliquin a persones i col·lectius que no viuen situacions d'especial desprotecció i vulnerabilitat, que són per a qui van ser legislats.

Per adonar-se de fins a quin punt els homes estan perseguits només cal recordar les estadístiques d'assassinades any rere any pel fet de ser dones; recordar que els criminals de la Manada disfruten de llibertat, que la jutgessa Raquel Fernandino i el jutge José Francisco Cobo no van veure cap indicatiu de violència en una violació col·lectiva o que consideren que hi pot haver abús sexual sense violència.

Vox, PP i Ciutadans no estan sols en la lluita contra la humanitat, **Damares Alves**, la ministra de Dona, Família (ai, ai, ai) i Drets Humans de Jair Bolsonaro, ha pontificat qu

e «

[les nenes, de rosa](#)

;

els nens, de
blau

».

R

ecorda

allò de la vulva

i el penis; o allò altre de les pomes i les peres

. (El 1918

The Ladies Home

Journal manifestava

que la norma generalment acceptada era rosa per als nois i blau per a les noies, atès que en ser el rosa un color més decidit i fort, era més de nens; mentre que el més delicat i refinat blau era més bonic per a nenes. Només cal recordar el color de mantell de les marededeus).

Perquè els noms importen, i molt

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
divendres, 25 de gener de 2019 19:35

Damares Alves és —tremoleu— pastora de l'Església Internacional de l'Evangeli Quadrangular i segurament per això és ministra de la Família. No es pot oblidar mai el substrat religiós ultraconservador —les aigües podrides en què es cria i s'engreixa [_ que tant va fer i està fent](#) per l'assentament de l'extrema dreta a tot el món; per exemple, en l'elecció de Donald Trump o en la del mateix Bolsonaro, per no parlar d'Europa.

Tampoc podem oblidar que la llibertat de les dones sempre queda per «després», per quan tinguin un momentet, quan no hi hagi cap «urgència» i és, en consonància, la primera que retrocedeix. Els drets de les dones són una de les baules més febles de la democràcia, la igualtat i la llibertat. Si es trenca, els drets humans se'n van en orris.